
Wat komen gaat?

De tijd gaat voort: de Sint blijft nog maar kort in het land, de verkiezingen zijn geweest en over zes weken is het Kerstmis.

De wintertijd is ingegaan maar schaatsen op natuurijs wordt steeds onwaarschijnlijker, er is geen zicht op het einde van de oorlogen, en dat er snel een nieuwe regering is, die opnieuw gaat beginnen aan het oplossen van de problemen is evenmin te verwachten. De bestaanszekerheid, die bijna alle partijen zeggen te willen garanderen, staat op het spel.

Onder de huidige omstandigheden realiseren we ons dat het Kerstfeest voor velen een sprookje uit het verleden lijkt. Toch komt in deze tijd tegen Kerst bij iedereen het verlangen op naar veiligheid, geborgenheid en vrede. En de vraag: Hoe vier je dan Kerstmis?

Begint er met Kerstmis echt iets veelbelovend nieuws? Betere onderlinge verhoudingen? Stappen in de richting van vrede? Meer bestaanszekerheid? Stappen waar de natuur wel bij vaart?

De verkiezingscampagne begon best wel aardig maar uiteindelijk werd het toch weereen machtsspel waarin iedereen -ook de kiezer- zijn eigen belangen weer vooropstelde, de oprechtheid afnam, de leugenachtigheid toenam, de principes en motieven twijfelachtiger. We zijn het normaal gaan vinden. De onzekere afloop is nieuws en kijkspektakel.

Als we het hebben over veiligheid, geborgenheid en vrede dan hoort daar vooral vertrouwen bij en dat – zo zegt iedereen- ontbreekt. En dat zal blijven ontbreken als we ons niet inleven in de ander of helemaal niet geïnteresseerd zijn in de ander. Als we blijven denken in termen van resultaat, van aanvallen, verdedigen, macht, vijand of zondebok groeit het wantrouwen en ontstaan jaloezie, wraakzucht en haat. We zien het in de uitzichtloosheid van het Palestijns-Israëliësch conflict.

Het Kerstfeest dankt zijn populariteit vooral aan zijn eenvoud, kleinschaligheid en huiselijkheid waarbij we het de ander naar de zin proberen te maken. We proberen het geluk aan te raken.

In de aanloop naar Kerst kunnen we proberen ons 'marktdenken' los te laten en 'belangeloos te investeren' in de ander, in onze medemens.

JvdB